

Het bedrog van Charles Darwin

Bron: https://www.wayoflife.org/reports/charles_darwins_deception.html, 28-8-2024

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (HSV)
Vertaling en plaatje door M.V.

In zijn autobiografie presenteerde Charles Darwin [1809-1882] zich als een man die niet diep werd beïnvloed door de sceptische omgeving waarin hij opgroeide. Hij beweerde in feite dat hij de Bijbel geloofde als student in Cambridge en zelfs tijdens zijn reis op de *Beagle* en dat hij slechts geleidelijk een scepticus was geworden, *uitsluitend als het product van onafhankelijk wetenschappelijk onderzoek*. Dit is een self-serving mythe.

In feite is hij nooit een bijbelgelovige geweest, heeft hij nooit Christus als zijn Redder beleden en werd hij van jongs af aan diep beïnvloed door scepticisme.

Charles' grootvader, Erasmus Darwin [1731-1802], was een beroemd scepticus die "een verre godheid aanbad ... het onmetelijke Onbekende". Erasmus' scepsis was zo radicaal dat het zelfs de unitarische transcendentalist Samuel Taylor Coleridge schokte, die hem 'een atheïst' noemde. Josiah Wedgwood, een goede vriend van Erasmus en de grootvader van Charles' vrouw Emma, was een unitariër die de godheid van Christus en de onfeilbaarheid van de Bijbel verwierp. Josiah's beroemde pottenbakkerij Wedgwood eerde de beruchte unitariër Joseph Priestly met een medaillon met zijn beeltenis. De twee grootvaders lieten "een mengeling van vrijdenken en radicaal christendom na aan hun kleinkinderen" (Adrian Desmond, *Darwin*, p. 5). Erasmus publiceerde een zeer populair tweedelig werk getiteld *Zoonomia*, dat bijna dezelfde evolutionaire theorieën presenteerde die later door Charles werden gepopulariseerd. Erasmus voegde een evolutionair symbool toe aan het wapen van de familie Darwin, bestaande uit drie sint-jakobsschelpen en het motto *E Conchis Omnia* ("alle dingen uit schelpen"). De betekenis was dat alle dingen uit de zee waren geëvolueerd.

Plaatje: het wapenschild van Erasmus Darwin – 3 sint-jakobsschelpen in het diagonaal, en het motto: *E conchis omnia* (Alle dingen uit schelpen) om zijn geloof in evolutie te demonstreren. (Plaatje Wiki).

Charles' vader, Robert, was een atheïst die *E Conchis Omnia* als zijn persoonlijk motto adopteerde.

Charles' oudere broer Erasmus, genoemd naar hun beroemde grootvader, was zelf een radicale scepticus en zijn huis was een centrum voor "vrijdenken" in Londen. Charles bracht daar graag tijd door, waar "het geroezemoes radicaal en afwijkend was en 'heterodoxie de norm' was" (Desmond, p. 216). Erasmus' intieme vriendin, de unitarische Harriet Martineau, geloofde niet in wonderen. Ze vertaalde de pantheïstische Positieve Filosofie van de atheïst Auguste Comte in het Engels. Het doel van Comte was om de religie van God te vervangen door "de religie van de mensheid".

Als jonge geneeskundestudent aan de Universiteit van Edinburgh voelde Charles zich aangetrokken tot de meest radicale sceptici, en zij tot hem. Hij werd in 1826 gekozen in de Plinian Society, in een tijd dat "het gepenetreerd was door radicale studenten – vurige, vrijdenkende democraten die eisten dat de wetenschap gebaseerd zou zijn op fysische oorzaken, niet op bovennatuurlijke krachten" (Desmond, p. 31). Darwin werd uitgenodigd om reden dat zijn grootvader Erasmus een sceptische evolutionist was. Darwins lidmaatschap werd gesponsord door William Browne, die "geen tijd had

voor zielen en heiligen”. Browne haatte de Bijbel en de leer van de schepping, en toen Charles Bell voorstelde dat het menselijk gelaat de morele aard van de mens weerspiegelt en een bewijs is van goddelijke schepping, verzette Browne zich tegen hem. Brown veroorzaakte een grote controverse toen hij de lezing gaf dat “geest en bewustzijn geen spirituele entiteiten zijn, los van het lichaam; het zijn eenvoudige spin-offs van de hersenactiviteit” (Howard Gruber, *Darwin on Man*, p. 479). De andere student die samen met Darwin in de Plinian Society werd opgenomen, was de unitarisch opgeleide William Greg, die “net zo ketters was als Browne” en het creationisme haatte.

Darwins beste vriend in Edinburgh was professor Robert Edmond Grant, een ander lid van de Pliniaanse vereniging. Hij was “een compromisloze evolutionist” die geloofde dat “de oorsprong en evolutie van het leven eenvoudigweg te wijten waren aan fysische en chemische krachten, die allemaal gehoorzaamden aan natuurwetten” (Desmond, p. 34). Een man voor wie “niets heilig was”, hij was “wild antichristelijk” (p. 40). Grant hield van de *Zoönomie* van Erasmus Darwin. Hij geloofde in spontane generatie van leven uit “monaden” of “elementaire levende deeltjes” en dat de spons de ouder is van hogere dieren.

Darwin beweerde dat hij vóór de publicatie van *On the Origin of Species* “nooit een enkele natuuronderzoeker tegenkwam die leek te twijfelen aan de duurzaamheid van soorten” (*Autobiography*, p. 124). Dat is een verbazingwekkende leugen. Zijn eigen grootvader geloofde in de transmutatie van soorten en leerde het in zijn populaire boek, dat Charles twee keer had gelezen. Jean Baptiste Lamarck had transmutatie gepresenteerd in zijn zeer invloedrijke *Philosophie Zoologique* uit 1809, die Darwin had gelezen. We hebben gezien dat Darwin sterk werd blootgesteld aan transmutatietheorieën aan de Universiteit van Edinburgh. Darwin las ook Robert Chambers’ *Vestiges of the Natural History of Creation* uit 1844, waarin werd beschreven dat de hele schepping evolueerde uit atomen. In Londen onderwezen mannen zoals James Gully “transmutatie” voordat Darwin zijn boek publiceerde. Gully vertaalde Friedrich Tiedemann’s “evolutionary treatise on *Comparative Physiology*” (Desmond, *Darwin*, p. 219).

Darwin beweerde dat hij “geheel onafhankelijk” van Humboldt, Lamarck en anderen tot zijn evolutietheorieën kwam. Maar zelfs sympathieke biografen zoals Gertrude Himmelfarb karakteriseren dit als “niet helemaal openhartig”. Darwin had inderdaad veel boeken gelezen die evolutionaire ideeën promootten die sterk leken op de boeken die hij later promootte, en het is onmogelijk om een theorie te vormen die onafhankelijk is – achteraf – van de dingen die je daadwerkelijk hebt gelezen!

Darwin protesteerde dat zijn boek *On the Origin of Species* geen product was van iets dat “in de lucht” hing en ontkende dat “de geest van de mens erop was voorbereid”. Dit is onzin. Sociaal historicus Himmelfarb merkt op: “Het hing in de lucht en de mensen waren erop voorbereid – het publiek voor evolutie in het algemeen, en de wetenschappelijke gemeenschap voor een speciale theorie waarvan bekend was dat Darwin eraan werkte” (*Darwin and the Darwinian Evolution*, p. 240). Het unitarisme en de Duitse “hogere kritiek” en de humanistische filosofie hadden het bijbelse geloof in de Kerk van Engeland en in de samenleving in het algemeen sterk verzwakt.

Ik [David Cloud] heb dit uitgebreid gedocumenteerd in *The Modern Textual Criticism Hall of Shame*, dat verkrijgbaar is bij Way of Life Literature in zowel gedrukte als e-bookedities.

In *de Darwin Mythe*, merkt Benjamin Wiker op:

“Zijn familie was een hechte familie, en in ieder geval namen alle mannen de vanzelfsprekende waarheden van het scepticisme van de Verlichting als vanzelfsprekend aan. De scepsis ten opzichte van het Christendom omvatte een evolutionair verhaal dat gericht was tegen de christelijke, bijbelse leer van de schepping. Het maakte deel uit van de comfortabele truïsmen die als erfgoed werden doorgegeven. **Het familie-erfgoed stelde Charles in staat om evolutionaire doctrines in te ademen die al meer dan een eeuw in de lucht hingen ... Charles Darwin was een evolutionist van de derde generatie.** Hij las al heel vroeg zorgvuldig de *Zoonomia* van zijn grootvader, hij studeerde bij de radicale evolutionist Robert Grant terwijl hij medicijnen studeerde, hij werkte de argumenten van de Franse evolutionist Lamarck door, en het zou moeilijk voor te stellen zijn dat hij niet met zijn vader en broer over evolutie zou praten rond de tafel en voor de haard – dit alles, voordat hij voet aan wal had gezet op de *Beagle*. **Dit betekent dat de theorie vóór de feiten kwam. Het**

was een filosofische en culturele erfenis voordat Charles Darwin zelf op zoek ging naar bewijs om het te ondersteunen” (pp. 136, 137).

Feit is dat Darwin en zijn boek producten waren van een sceptische omgeving. Darwin *had* de Bijbel kunnen geloven, omdat hij hem in zijn bezit had en mensen kende die erin geloofden, maar hij koos ervoor om de Bijbel te verwerpen. Er is geen bewijs dat hij zelfs maar heeft geprobeerd antwoorden te vinden op de sceptische vragen die hij accepteerde, zoals de kwestie van lijden en homologie en embryonale gelijkheid en het geologische verslag en de vermeende tegenstrijdigheden in de Evangelien. De antwoorden waren voorhanden, maar Darwin was niet geïnteresseerd in het bewijzen van de Bijbel, alleen in het weerleggen ervan. Deze opzettelijke scepsis heeft toegewijde darwinisten sindsdien gekenmerkt en is een vervulling van de profetie van 2 Petrus 3:3-6.

“Dit moet u allereerst weten, dat er in het laatste der dagen spotters zullen komen, die naar hun eigen begeerten zullen wandelen ⁴ en zeggen: Waar is de belofte van Zijn komst? Want vanaf de dag dat de vaders ontslapen zijn, blijven alle dingen zoals vanaf het begin van de schepping. ⁵ Want willens en wetens is het hun onbekend dat door het Woord van God de hemelen er reeds lang geweest zijn, evenals de aarde, die uit water oprijst en in water vaststaat. ⁶ Daardoor is de wereld die er toen was, vergaan, overspoeld door het water”.

Lees verder:

- o Rubriek “Darwin / Darwinisme”: <http://www.verhoevenmarc.be/schepping.htm#darwin>

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm

Rubriek “Schepping vs. Evolutie”: <http://www.verhoevenmarc.be/schepping.htm>